

Dosarul nr. 3ra-1162/18

Prima instanță: Jud. Drochia, sediul Glodeni (jud. A. Țihonschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Iurie Grecu, reprezentat de către avocatul Mihaela Rotari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iurie Grecu împotriva Primăriei satului Ciuciulea, Primarului satului Ciuciulea, intervenient accesoriu Ecaterina Veringa cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Iurie Grecu și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni,

c o n s t a t ă :

La 28 iulie 2017 Iurie Grecu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Ciuciulea, Primarului satului Ciuciulea, intervenient accesoriu Ecaterina Veringa cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 3 ianuarie 2017 a depus cerere către Primăria satului Ciuciulea, prin care a solicitat să fie informat despre desfășurarea concursului la funcția publică de secretar al Consiliului local, si anume : câți candidați au participat la concursul dat, numele acestora de familie, copia diplomelor de studii și a CV-ului candidaților. În rezultatul căruia, la 18 ianuarie 2017 a primit un răspuns.

Nefiind de acord cu acesta, la data de 20 ianuarie 2017 a depus cererea prealabilă către Primăria satului Ciuciulea, prin care în mod repetat a solicitat să fie informat despre datele desfășurării concursului nominalizat supra.

La data de 16 februarie 2017 a primit răspuns la cererea sa, cu care la fel nu este de acord.

În opinia reclamantului răspunsurile primite sunt pur formale, iar după forma și conținut, în contradicție cu legea.

A menționat, că prin acțiunile sale, Primăria satului Ciuciulea, ca persoană juridică, cu rea voință, în detrimentul obligațiilor și sarcinilor ce le revin conform competenței, cât și în detrimentul valorilor drepturilor, libertăților și intereselor sale ca persoană fizică, i-a îngădit dreptul de acces la informație, prin ce i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil.

În urma concretizării cerințelor reclamantului a solicitat recunoașterea dreptului îngădit de acces la informație, sancționarea pârâților și încasarea de la aceștia, în mod individual, a prejudiciului moral cauzat în sumă a câte 15 000 de lei.

Prin încheierea din 2 august 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Ecaterina Veringa.

Prin încheierea protocolară din 20 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, a fost atras în proces în calitate de copârît Primarul satului Ciuciulea.

Prin hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni, acțiunea depusă de Iurie Grecu a fost respinsă.

Ulterior, la 3 mai 2018, Iurie Grecu a invocat excepția de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea controlului constituționalității prevederilor art.5 alin.(5) lit. d), art. 6 alin.(1) lit. a), f) din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Prin încheierea din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea lui Iurie Grecu cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Prin decizia din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Iurie Grecu și s-a menținut hotărârea din 26 decembrie 2017 a Judecătorei Drochia, sediul Glodeni.

La data de 16 iulie 2018, Iurie Grecu, reprezentat de către avocatul Mihaela Rotari a declarat recurs împotriva deciziei din 3 mai 2018 a Curții de Apel Bălți și asupra încheierii aceleiași instanțe, din aceeași dată, prin care a fost respinsă cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și nefondată din considerentele ce urmează. Instanța de apel s-a expus asupra cererii de apel în mod selectiv și unilateral. La fel, critic și neobiectiv a dat o apreciere incorectă a probelor anexate la materialele cauzei.

Mai mult, instanța de judecată nu s-a expus asupra faptului că au fost încălcate prevederile legale și anume: art. 7, 15, 20 alin.(1), (2), art. 34 alin.(1), (2), art. 53 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, Legea nr. 982 privind accesul la informație.

A declarat că, prevederile art. 3, 4, 5, 6 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal vin în contradicție cu dispozițiile art. 34 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, fapt pentru care a solicitat ridicarea excepției de neconstituționalitate.

A specificat că, au fost întrunite prevederile legale în scopul admiterii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu trimiterea cauzei la rejudecare. Totodată, a mai solicitat, casarea încheierii contestate și emiterea unei decizii prin care să fie admis demersul cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu prevederile art. 429 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

În temeiul art. 12¹ alin.(5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 3 mai 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 26 iunie 2018.

Astfel recursul declarat la data de 16 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Iurie Grecu, reprezentat de către avocatul Mihaela Rotari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise

(Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Iurie Grecu, reprezentat de către avocatul Mihaela Rotari, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

Totodată, luând în considerare prevederile art. 12¹ alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs precizează că, solicitarea recurentului cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate nu poate fi examinată.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Iurie Grecu, reprezentat de către avocatul Mihaela Rotari.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu